

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 170. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592519936.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Hvad der nu skete i de nærmeste Dage, undrede mig ikke. Den Lise, som Grev Fritz følte i hendes Nærhed, den nye Livlighed hvortil han vaagnede, gjorde det forklarligt, at hans Fader og Moder til en vis Grad begunstigede hans Ønske om at være sammen med hende. Jeg skulde være den Sidste til at nægte, at man med uskyldigt Sind kunde nærme sig hende, eller at idetmindste Forældre i al Uskyldighed kunde have Sønnens Vel for Øie og netop derfor gaae desto mere aabent frem. Den massive holstenske Villie bortskjød uden Complimenter den blide, høflige Hr. v. Hompesch. For første Gang saae han hende kjøre bort og være borte en hel Dag, uden at der blev sagt ham et Ord - ham, der altid pleiede at tage Pladsen ved hendes Side som hendes Gemals *alter ego*! Der var kun Plads i Vognen til Greven, Grevinden, Hende og Grev Fritz. Generalinden gjorde ingen Indsigelser; hvorfor skulde Baronessen ikke kunne tage ud med en Familie, der endog var beslægtet med Baronen? Endog Fru v. Hönck gav hverken ved ord eller Miner tilkjende, at der var Nogetsomhelst, som stødte imod den strengeste, mest religiøse Sædelighedsfølelse. Den, der først og snart gjorde Modstand, var *Astrid* selv. Hun forstod 171 at indrette det saadan, at der enten ingen Udflugter og ingen selskabelige Sammenkomster fandt sted eller ogsaa saadanne, hvori hendes tidligere Omgivelser deltog. Men ogsaa da optraadte Grevens saa hensynsløst, sluttende sig saa tæt om hende som Garde, at jeg ikke længer kunde forstaae dem; thi at Greven og Grevinden ligefrem vilde beskytte Sønnens Forelskelse i en gift Dame, syntes mig urimeligt at antage.